

Sygn. akt II UK 357/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z wniosku H. H.-G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.
o prawo do emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 listopada 2013 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawczyni od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 marca 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Ubezpieczona wniosła skargę od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 20 marca 2013 r. Zarzucono naruszenie: 1) art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w związku z art. 2, art. 21 ust. 1, art. 30, art. 31 ust. 1, art. 32 i art. 64 ust. 1 i 2, art. 65 ust. 1 Konstytucji RP oraz w zw. z art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności „przez przyjęcie, że w zakresie, w jakim przepisy te znajdują zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, nie mają zastosowania do osób, które nabyły to prawo w czasie obowiązywania art. 103 ust. 2a ustawy z dnia

17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, co w szczególności pozostaje w sprzeczności z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz zasadą sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji RP) oraz godzi w fundamentalne zasady: zasadę równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji RP), dyskryminując tym samym osoby, które nabyły prawo do emerytury przed 8 stycznia 2009r.; podważa nabyte prawo własności (art. 21 ust. 1, art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji RP), ponieważ podjęta decyzją organu rentowego wypłata emerytury ubezpieczonej została wstrzymana (zawieszona) mocą zaskarżonej decyzji organu rentowego z dnia 29 września 2011 r., uzależniając tym samym ponowną wypłatę świadczenia od rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, co z kolei godzi w wolność wyboru i wykonywania zawodu (art. 65 ust. 1 Konstytucji RP) oraz godność człowieka (art. 30 i 31 ust. 1 Konstytucji RP), których poszanowanie jest obowiązkiem władz publicznych; a co w konsekwencji doprowadziło do pozbawienia wnioskodawczyni”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy w postanowieniu z 24 kwietnia 2013 r., II UK 299/12, niepubl., stwierdził, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą – jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury – nie ma zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Podobnie orzekały Sądy Apelacyjne (zob. wyroki Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 24 kwietnia 2013 r., III AUa 974/12, LEX nr 1316284, 9 kwietnia 2013 r., III AUa 975/12, LEX nr 1322707, Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 27 marca 2013 r., III AUa 212/13, LEX nr 1314786, Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 17 kwietnia 2013 r., III AUa 1448/12, LEX nr 1322572).

Skutkiem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt K 2/12 jest utrata mocy art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726) z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Oznacza to, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą - jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury - nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły prawo do emerytury w okresie od dnia 8 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2010 r.

Trafnie więc w zaskarżonym wyroku stwierdzono, że „wyrok Trybunału Konstytucyjnego dotyczył jednak sytuacji odmiennej niż ta, w jakiej znalazła się ubezpieczona. Orzeczenie powyższe odnosi się bowiem jedynie do tych ubezpieczonych, którzy nabyli prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 30 września 2011 r., czyli w czasie, gdy przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS umożliwiały nabycie prawa do emerytury oraz kontynuowania dotychczasowego zatrudnienia (bez konieczności rozwiązania stosunku pracy). Tylko ci ubezpieczeni nie musieli dokonywać wyboru między kontynuowaniem zatrudnienia a przejściem na emeryturę”.

Z tego względu, skarga nie nadawała się do przyjęcia do rozpoznania, ponieważ nie spełniała przesłanek z art. 398⁹ § 1 k.p.c.